

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Vitus Martyr. 15. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

patria? si amicis juxta ac inimicis, tanta dederit Deus, quid amicis & filiis daturus est? Contra verò, si in hac vitâ Electi & amici tam acerba patiantur, quanam & quanta inimici in alterâ?

S. VITUS MARTYR.

15. Junii

*Memor esto, itaq; unde excideris,
Et age poenitentiam Et prima o-
pera fac. Apoc. 2.*

Liberalius cœlum Româ etiam pueris
Letiam pueris triumphum non negat.
Certè VITUS Adolescentulus duodecim
Annos natus, plures jam Tyrannos, eos-
que inter Parentem triumphavit. Flagra e-
nim primò Christianâ fortitudine concoxit,
& poterant videri Aërem verberâsse, non
Vitum tortores, nisi & his & una Valeria-
no Proconsuli manus diriguisset. Restituit
tamen hanc Martyr Tyranno, ne, quem
vinceret, deesset. Hinc aulâ est inclusus
à mulierculis & cæteris illecebris instructâ,
quò blandiore, hœc periculosiore, scilicet
carcere. Sed prælianti Cælites adfuère, tan-
ta luce coruscæ, ut lucem curiosi parentis
oculis

oculis eriperent. Et hos tamen; quò filium
 um sapius victorem vel invitus videret, in-
 grato reddidit; ipse, atrociora patre suppli-
 cia meditante, Angelo remige usus, in alias
 terras trajecit. Decrevère nimirum coeli,
 ut Romæ etiam triumpharet hæc virtus.
 Huc itaque evocatus, Diocletiani filio ma-
 lum hospitem Orcum pepulit; sed stipendia
 tulit vincula. Ad Bestias, deinde damnatus
 etiam has citius cicures, quàm tyrannum
 reddidit. In ollas porrò injectus, igne ac pi-
 cetimendas, præ thermis suis has Diocletia-
 no laudavit. Ad extremum ex equuleo à
 Genio tutelari ad ripas Silari asportatus,
 placidè inter umbras arboris animam vi-
 tricem cœlo transmisit, puer si annos; se-
 nex, si triumphos numeremus. *Ex Suario.*

MEDITATIO

De Sacramento pœnitentiæ.

I. **O**llam pice ac igne ardentem præ thermis
 Diocletiani sanctus Vitus laudavit, quo
 balneo animam emundare, & conscientia vulnera
 sanare posset. Quo modo pœnitentiæ tu balneum
 appetis, eluendis peccatis tuis? Hoc balneo nihil
 suavius, nihil utilius: Si detectum est, sanatum
 est vulnus, & detegentis animus sic mundatur,

Dd s

quasi

quasi in Jordane lepram deposuisset. Hæc attende
& lubentiùs ad lavacrum sanguinis Christi pro-
perabis.

2. Cùm sapiùs peccemus, sapiùs utique ad hoc
Sacramentum accedendum: qui potest homo le-
thalis peccati conscius, vel momento vivere? eo
quippe momento si moriatur, actum est, æternùm
perit. Cùm quotidie multos videamus præreptos
subitanè & improvisâ morte, ut quid animum,
integrâ peccatorum Confessione, ad certum exi-
tum non comparamus? *Igorata valetudinis, iteranda
est medicina.* Tertul.

3. Nunc acriter, & ad mortem usque expiare
debes, quæ confessus es peccata, nisi fortè pati
malueris piaculares flammâs. Semper brevis est
pœnitentia, quæ ab æternis liberat suppliciis. Ah
jucundi labores! quibus acquiritur divina benevo-
lencia, atque inferni ac Purgatorii ignes extin-
guuntur. Dic cum primitiis pœnitentium: *Nunc
maceror & excrucior, ut Deum mihi reconciliem, quem
delinquendo lesi.* Tert.

S. LUDGARDIS VIRGO.

16. Junii.

*Nihil est enim occultum, quod non
manifestetur, nec absconditum,
quæ*